

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۲۱ اگست ۲۰۱۹

شکایت "عبدالله عبدالمود" از "غنی احمدزی" و ...!!

سه شنبه- ۲۹ اسد ۱۳۹۸- کابل: امروز در ضمن شنیدن سایر خبرها، بریده کوتاهی از سخنان "عبدالله عبدالمود" را که گویا در یکی از کمپاین های انتخاباتی گفته بود، نیز شنیدم. نامبرده به مانند همیشه "غنی احمدزی" را به خودسری و یکه تازی متهم نموده، آن را غیر قابل پذیرش اعلام نمود. در یادداشت امروز مکث کوتاهی نسبت به کرکتر این "کاندید" می نمایم. از اول باید بنویسم که اتخاذ موضع علیه "عبدالله" و یا "غنی" و یا یکی دیگر از وطنفروشان نباید به معنای تأیید دیگران تلقی بگردد، زیرا از دید من آنها همه وطنفروش و خاین به منافع افغانستان می باشند.

قبل از پرداختن به سروصدای "عبدالله عبدالمود" داستان واقعی یک انسان پلید و هرزه را که در شهر کابل مورد تجاوز جنسی قرار بود، می نگارم. در آغاز از عبارات برهنه پوزش می خواهم:

گویند در زمانهای سابق یک جوانک هرزه و بی بندوباری در شهر کابل زندگانی می نمود که هم برای اهل خانواده و هم برای اهل گذر، باعث درد سر و بی حرمتی به شمار می رفت. موسفیدان خانواده و محل طبق رواج همان وقت چندین بار دوستانه و صمیمانه از وی خواستند که حرمت شکنی و مردم آزاری نکند، حتا مردم محل برایش پیشنهاد دادند که اگر چیزی می خواهد که آنها باید آن را تهیه نمایند، بگوید تا برآورده سازند. جوانک نه تنها به این پیشنهادهای صمیمانه گوش نمی داد، بلکه روز تا روز به اذیت و آزار دیگران می افزود. سرانجام مردم شهر ناگزیر شدند قضیه را به جوانان "بدخور" محل محول بسازند.

جوانان "بدخور" که خود نیز از وی دل پرخونی داشتند، برنامه ریختند که وی را برابند و مورد تجاوز جمعی در ملاء عام قرار دهند. تا بدانند که مجازات بی حرمتی به نوامیس مردم چیست. طبق پلان جوانک را به دام انداخته در محلی پر رفت و آمد در حالی که فاعلان روی خویش را پوشانده بودند، هر یکی به نوبت در طول روز بروی تجاوز کردند. نزدیکی های شام که دیگر از یک سو کسی برای تجاوز باقی نمانده بود و از جانب دیگر از راه دور دیده نمی شد، جوان را همان طور رها کردند تا بادرد خود بسازد.

فردای آن روز جوانک در حالی که راه رفتن برایش دشوار بود، مستقیماً به کوتوالی رفته و شکایت نمود. نکته اساسی شکایتش این بود که تعدادی از متجاوزان بی انصاف، عمل تجاوز را "خشک" انجام داده اند. یعنی از نظر او نفس تجاوزدسته جمعی چیزی نبوده، همین که بعضی ها عمل را خشک انجام داده، دردش آمده است.

مناسبات "عبدالله عبدالمود" و "غنی احمدزی" هم از همان سنخ می باشد. "عبدالمود" شکایت دارد که در تمام این مدت "غنی احمدزی" خودسرانه عمل نموده، هیچ او را در نظر نداشته است. به این انسان پست و بی شرف باید گفت:

*- مگر تو انسان نا نجیب تا حال یعنی ظرف ۵ سال زبان نداشتی که بیائی و این حرفها را بزنی؟

* - مگر تو از آغاز بر مینای قرار داد تشکیل حکومت "وحدت ملی" ۵۰ درصد در قدرت سهیم نبودی؟ اگر بودی چرا جلو خودسری ها را نگرفتی و اگر نبودی چرا صدايت بلند نشد؟

*- مگر روزی که "غنی احمدزی" توسط "جان کری" به ارگ و تو به "قصر سپیدار" فرستاده شدید، "جان کری" و سفارت امریکا تضمین نموده بودند که اصل ۵۰-۵۰- تا آخرین روز حاکمیت تان پابرجای و نقض ناپذیر است؛ وقتی چنان بود چرا از یخن "جان کری" نگرفتی و چرا طرف را به زور گوئی متهم نساختی؟

هموطنان گرامی!

"عبدالله عبدالمود" به همان جوانگ خیره سر و حرمت شکنی شباهت دارد که در طول روز از جانب "بدخوران" محل مورد تجاوز قرار گرفته، از عملکرد ده ها تن لذت برده فقط شکایتش از آنها نیست که "خشکه" عمل کرده اند. وی از این که موتر و چاکر داشته باشد و هر روز با یک لباس جدید روی صحنه حاضر شود، لذت برده است، وی از این که "غنی احمدزی" به نفع خود دوستان و همکاران "عبدالله" را زیر نام تثبیت حاکمیت وی در جمعیت و شورای نظار، از سر راه بردارد در تمام آن حرکات سهیم و موافق بوده است، وی از این که "غنی احمدزی" سیاست های ضدملی و ضد مردمی اش را در افغانستان پیش ببرد، لذت برده با وی سرجوال را گرفته است، اکنون که روز شام شده و دیگر کسی دیده نمی تواند، سروصدا راه انداخته که "غنی احمدزی" و باندش گاهی "خشک" عمل نموده اند.

هموطنان گرامی!

در مناسبات بین "غنی احمدزی" و "عبدالله عبدالمود" اگر انتقادی متوجه "غنی" باشد این است که چرا تنها به "خشکه" قناعت نموده و از چهارتراش نیز کار نگرفته است.

هموطنان گرامی!

این که شرکت در پروسه انتخابات به مثابه به رسمیت شناختن تجاوز و حاکمیت محصول تجاوز و در نتیجه خیانت ملی است، یک طرف قضیه است، اما این که کسی بیاید و به "عبدالله عبدالمود" رأی بدهد، بدان معناست که خود را آگاهانه به جای همان جوانگ و در تیر رس "بدخوران" قرار بدهد. راه نجات مردم ما شرکت در انتخابات کذائی نیست، بلکه سرنگونی قهری حاکمیت دست نشانده است.

سرکها ما را می طلبد!!